

OMKNAĆ (3) *vb pf*

o *jasne*.

inf omknać (2). \diamond *fut 3 sg* omknie (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

1. *Oskubać, oczyścić [co] (1)*: [Czafu onego ogoli Pan głowę brzytwą naiemną y włoły ná nogách/ á omknie brodę [*barbam consumet*] przez ty ktorzy łą z onę ftronę rzeki (Eufrathes) przez Króla Afyriyfskiego. *BibRadz Is 7/20 (Linde).*]

Szereg: »opatrzyć i omknać« (1): O Cieplicách Bádeńfskiego Márśzáłftwá. Thy cieplice ták łą ciepłe iż y ptáká oparzy y omknie iáko w vkropie y wieprzá áż ie wodámi innemi roftwarzáią. *BielKron 286v.*

2. *Zerwać, zdrapać; usunąć coś; destringere, detergere Mącz (2)*: *Destringere etiam pro Abradere, Ociołác omknać. Mącz 421c; Gemmas detergere, Pączki álbo pukánie drzew omknać Mącz 450.*

Synonim: 1. *oskuść*.

Formacje współrdzenne cf MKNAĆ.

Cf OMKNIONY